

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ
ต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
The Role of local government organizations in implementing public policy
for the prevention of Coronavirus epidemic 2019
in Khian Sa District, Surat Thani Province

อรอุมา ชูแก้ว¹ สุพัตพงษ์ แยมอิม² อัครศิริ ลาปือ³

Ornuma Chukaew¹, Supatpong Yam im², Aussiri Lapi-e³

1 สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 080-5193547 อีเมลล์ oc.ornumayota.58@gmail.com

2 สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 081-4999833 อีเมลล์ dr.supatpong1982@gmail.com

3 สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร 086-2981703 อีเมลล์ sirin.a@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2. เพื่อศึกษาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 3. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) โดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Yamane) โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product -moment correlation coefficient) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 36 – 45 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพ รับจ้าง/ค้าขาย มีรายได้ 10,001-30,000 บาท

ผลการวิเคราะห์ พบว่า 1) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยรวม) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.07, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 รองลงมา การควบคุม กำกับ ดูแลสุขภาพขณะ สถานประกอบการและกิจการ และการสื่อสารให้ความรู้คำแนะนำกับประชาชน ตามลำดับ 2) การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยรวม) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การก่อตัวของนโยบาย (Policy Formation) รองลงมา ขั้นตอนความต่อเนื่อง/การทดแทน/สิ้นสุด/ปรับปรุง ขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะและขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตามลำดับ และ 3) ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน ได้สรุปการนำเสนอแนวทางการพัฒนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกระบวนการจัดการตามมาตรการฉุกเฉินและมีหน่วยงานภาคี ที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริมการควบคุมและการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพื่อให้ชุมชนประชาชนเกิดการตื่นตัว และสามารถดูแลตนเองตามข้อระเบียบที่กำหนด

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : บทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ, โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the roles of local administrative organizations in the implementation of public policy 2) to study the implementation of public policy and 3) to propose guidelines for the development of the roles of local administrative organizations in the implementation of public policy to prevent the coronavirus 2019 disease (COVID-19) infection in Khian Sha District, Surat Thani Province. It was a mixed methods study. For the quantitative study, a sample group of 400 people selected by the convenience sampling method lived in Khian Sa District, Surat Thani province. The data were collected from the questionnaires and analyzed by using descriptive statistics and test statistics by using Pearson's Correlation Coefficient. For the qualitative study, the informants selected by the purposive sampling method were 11 representatives who put the policy of local administrative organizations in practice. A semi-structured interview was used to collect the data and it was analyzed the content in brief.

The results of the research were as follows: 1) the roles of local administrative organizations in implementing public policy to prevent infectious disease of COVID-19 in overall and in each aspect were at a high level, sorting in order as solid waste management to prevent the spread of COVID-19, followed by supervision and control to monitor hygiene of enterprises and businesses, along with communication to provide knowledge and advice to the public; 2) the implementation of public policy towards the prevention of COVID-19 in overall and in each aspect was at a high level, sorting in order were formation of policy, followed by continuation/ substitution/ termination/ improvement steps, then public policy formulation and policy implementation process, and 3) regarding guidelines for the development of local administrative organizations' roles in implementing public policy to prevent COVID-19, Khian Sa District, Surat Thani Province, the management system should be modified in accordance to the emergency measures set by the government, as well as the public health department strictly. Besides, it was advised to collaborate and integrate at the provincial level, districts and community areas through a joint action plan between government agencies, private and civil society to be parts of the driving mechanism in the epidemic control and surveillance guidelines. Channels for information exchange should be created for timely and efficient reporting of the situation.

Keywords: Roles of Local Administrative Organizations, Implementation of Public Policy, Coronavirus 2019 Disease Infection

ความสำคัญของปัญหา

การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 (Covid-19) ได้ริเริ่มในปลายปี พ.ศ. 2562 ก่อให้เกิดการแพร่กระจายไปทั่วโลก ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกหวั่นเกรงต่อโรคระบาด ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สังคมและเศรษฐกิจของประชาชนเป็นอย่างมาก ต่อมาในต้นเดือนมกราคม พ.ศ. 2563 มีการแพร่ระบาดใหญ่ (pandemic) ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลต่อการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และกระจายทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็ว ตามประกาศขององค์การอนามัยโลก เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมา (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) จากสถิติเมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2563 ประชากรทั่วโลกมีผู้ติดเชื้อ 1,982,939 คน และตาย 126,761 คน โดยอันดับผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนามากที่สุดใน 5 ลำดับแรก ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา (609,516 คน), สเปน (174,060 คน), อิตาลี (162,488 คน), เยอรมัน (132,362 คน) และฝรั่งเศส (131,362 คน) ตามลำดับ .oและเมื่อพิจารณา 5 ลำดับแรกของประเทศที่มีจำนวน

ผู้เสียชีวิตมากที่สุด ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (26,057 คน) อิตาลี (21,067 คน) สเปน (18,255 คน) ฝรั่งเศส (15,750 คน) และ สหราชอาณาจักร (12,129 คน) ตามลำดับ (Dong, Du, & Gardner, 2020)

ในประเทศไทยมีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ครั้งแรก เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2563 โดยพบผู้ป่วยต้องสงสัยรายแรก คือ นักท่องเที่ยวชาวจีน อายุ 74 ปี บินมาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ นครอู่ฮั่น ถึงกรุงเทพมหานคร และเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2563 พบอัตราผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนาในประเทศไทย จำนวน 2,369 คน มีผู้เสียชีวิต 30 คน และเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2563 สถิติของประเทศไทยมีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้มีจำนวนผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวน 2,826 คน จำนวนผู้รักษาหาย 2,352 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2 ซึ่งประเทศไทยมีการรักษาหายของผู้ป่วยติดเชื้อจำนวนร้อยละอยู่ในลำดับที่ 2 ของโลก รองจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) สำหรับประเทศไทยได้มีตระหนัก จึงได้จัดตั้งคณะกรรมการคณะกรรมการศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ ศบค. คณะกรรมการดังกล่าว เป็นคณะกรรมการบริหารโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แห่งชาติ ซึ่งประธานในคณะกรรมการคือ นายกรัฐมนตรี และได้มีการประกาศสถานการณ์การแพร่ระบาดเป็นภาวะฉุกเฉินในประเทศไทย โดยเน้นย้ำให้ประชาชนปฏิบัติตัวอยู่ที่บ้าน (stay at home) ปฏิบัติงานอยู่ที่บ้าน (Work from home: WFH) เว้นระยะห่างทางกายภาพ (physical distancing) เว้นระยะห่างทางสังคม (social distancing) สวมหน้ากากอนามัย และล้างมือบ่อยๆ (ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) ซึ่งการประกาศภาวะฉุกเฉิน ส่งผลให้ประชาชนต้องมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตทั้งหมด

จากที่รัฐบาลมีการจัดตั้งกองอำนวยการเพื่อการควบคุมสถานการณ์ฉุกเฉินและมีการวางแผนการดำเนินงานมอบหมายโดยให้ผ่านนโยบายผ่านทางหน่วยงาน กองอำนวยการที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยมีการสั่งการให้ในจังหวัดมีการออกคำสั่งตามข้อกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ในแต่ละจังหวัด โดยมุ่งเน้นในการสั่งมาตรการไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับดูแล อย่างไรก็ตามหน่วยงานในหารการปกครองท้องถิ่นควรมีการเรียนรู้ในการศึกษาจากข้อกำหนดตามรัฐธรรมนูญฉบับปี 2560 หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 249 – มาตรา 254 ใน 2 มาตรา ได้แก่ มาตรา 249 ภายใต้บังคับ มาตรา 1 ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามวิธีการและรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้จำนวน และความหนาแน่นของประชากรและพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบประกอบกันและมาตรา 250 นอกจากนี้หน้าที่ในการจัดการการดูแลตามนโยบายสาธารณะสามารถทำให้มีการดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลดีต่อประชาชนและสามารถส่งเสริมในการบูรณาการอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยในการส่งเสริมการจัดการเรียนการศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น จากที่กฎหมายข้อกำหนดได้กำหนดไว้ว่า การจัดทำบริการสาธารณะ นั้นควรเป็นหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสร้างรูปแบบการปกครองให้เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาชุมชน ประชาชน ตามแผนและกรอบนโยบายกำหนด ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการจัดการรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย นอกจากนี้ ตามวรรคสี่และกฎหมายดังกล่าวต้องมีบทและกลไกในการกระจายอำนาจและหน้าที่เพื่อการจัดสรรงบประมาณและบุคลากรตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ในภาคส่วนของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัตินั้นย่อมต้องวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและอุปสรรคเป็นสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายของการปกครองส่วนท้องถิ่นและเพื่อการวิเคราะห์ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นผ่านการพัฒนาที่เป็นไปในทิศทางที่ดี (การปกครองท้องถิ่น, 2564)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานระดับพื้นที่ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ถือเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญมากในสถานการณ์เช่นนี้ ที่จะช่วยดูแลสุขภาพประชาชนและป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค ทั้งในระยะการระบาดของโรค และในอนาคตเมื่อสถานการณ์คลี่คลายลง ท้องถิ่นก็จะยังมีบทบาทในการฟื้นฟู ดูแล การเปิดพื้นที่เมืองและชุมชน เพื่อให้ประชาชน สามารถใช้ชีวิตและประกอบอาชีพตามเดิม ได้อย่างมั่นใจ โดยเฉพาะการควบคุมกำกับดูแลสถานประกอบการและกิจการสถานที่สาธารณะในชุมชนการจัดการมูลฝอยที่จะมีมากขึ้น รวมถึงการให้ความรู้และการดูแลประชาชนในพื้นที่ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 และสร้างความมั่นใจให้กับชุมชน ดังนี้ (กรมอนามัย, 2564)

การควบคุม กำกับ ดูแลสุขภาพลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ สถานที่สาธารณะในพื้นที่รับผิดชอบ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และตามประกาศ คำสั่งจังหวัด โดยดำเนินการควบคุม กำกับ การดูแลรักษาความสะอาดป้องกัน การแพร่ระบาดเชื้อโรคอย่างเคร่งครัด ภายในสถานประกอบการและกิจการ โดยจัดเตรียมอุปกรณ์ในการ

ดูแลสุขอนามัยส่วนบุคคล และการป้องกันตนเองสำหรับ ผู้ประกอบการ และผู้มารับบริการตามมาตรการป้องกันความเสี่ยง จากโรคติดเชื้อโควิด-19 รวมถึง การดูแลสถานที่สาธารณะในชุมชน อาทิ ศาสนสถาน สถานีขนส่ง โดยสาร ตลาดนัด เป็นต้น โดยควบคุมกำกับผู้ประกอบการให้จัดจุดล้างมือด้วยน้ำ และสบู่ หรือเจลแอลกอฮอล์ และทำความสะอาดพื้นที่อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะบริเวณ ที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น จุดให้บริการน้ำดื่มในสถานที่สาธารณะ และห้องน้ำสาธารณะ เป็นต้น

การจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้มีการ คัดแยกมูลฝอย และจัดจุดรวบรวมมูลฝอย พร้อมภาชนะรองรับที่มีฝาปิดอย่างเพียงพอและทั่วถึง กรณี มูลฝอยที่ปนเปื้อน น้ำมูก น้ำลาย สารคัดหลั่ง เช่น หน้ากากอนามัย กระดาษทิชชู ต้องใส่ถุงขยะ 2 ชั้น โดยถุงขยะ ใบแรกที่บรรจุมูลฝอยแล้วให้ ราวด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อหรือน้ำยาฟอกขาว มัดปากถุงให้แน่นและซ้อนด้วยถุงขยะอีก 1 ชั้น มัดปากถุงให้แน่น นำไปทิ้งร่วมกับ ขยะทั่วไป หรือจัดเก็บรวบรวมแยกไว้เฉพาะตามท้องที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

การสื่อสารให้ความรู้คำแนะนำกับประชาชน ในการดูแลรักษาความสะอาดบ้านเรือน รวมถึง ขอความร่วมมือให้ ประชาชนและชุมชนมีการเฝ้าระวังสุขภาพของตนเอง สมาชิกในครอบครัว และเพื่อนบ้านในชุมชน หากพบคนในชุมชนที่มี อาการไข้ ไอ หรือเหนื่อยหอบ หรือมีประวัติเดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยง ให้ติดต่อเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขหรืออาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พร้อมแจ้งประวัติการเดินทางทันที เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยตามขั้นตอน ต่อไป

นอกจากนี้ในพื้นที่อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับผลกระทบในชุมชนและในครัวเรือน โดยมีปัจจัยความ เสี่ยงที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้หน่วยงานศูนย์ป้องกันภัย อำเภอเคียนซา นำโดยนายอำเภอเคียนซา ท้องถิ่นอำเภอเคียนซา สาธารณสุขอำเภอเคียนซา ร่วมกับหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อลดการเกิดผลกระทบต่าง ๆ ทั้งนี้เกิดการ จัดตั้ง Community Isolation : CI เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในพื้นที่ จัดตั้งสถานที่กักกันโรค Local Quarantine (LQ) ในระดับพื้นที่สำหรับผู้สัมผัสเสี่ยงสูง High Risk Contact (HRC) การขยาย สถานที่กักกันโรค Local Quarantine (L2) ในระดับพื้นที่สำหรับผู้สัมผัสเสี่ยงสูง High Risk Contact (HRC) (ศูนย์ป้องกัน อำเภอเคียนซา, 2564) นอกจากนี้นายอำเภอเคียนซา ประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเคียนซา ครั้งที่ 1/2565 ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเคียนซา โดยมีพัฒนาการอำเภอ และส่วนราชการต่างๆ เข้าร่วมโดยพร้อมเพรียง กัน ได้มีประเด็นดำเนินการ ดังนี้

- 1.สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสและผลการดำเนินงาน
- 2.แผนการฉีดวัคซีนกลุ่ม 608 และกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาและประชาชนทั่วไป
- 3.แนวทางการดูแลผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา (ผู้ป่วยสีเขียว) แยกกักตัวที่บ้าน (HI) และที่ประชุมฯ ได้มีการวางแผน

ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อในพื้นที่อำเภอเคียนซา ได้แก่ การกักตัวอยู่บ้านของผู้สัมผัสเสี่ยงสูง และการให้ ความช่วยเหลือดูแล การจัดตั้งศูนย์แยกกักตัวในชุมชนและด้านการจัดตั้ง home isolation เพื่อป้องกันการเกิดโรคให้มี ประสิทธิภาพมากที่สุด

อีกทั้งการนำแผนการดำเนินงานโดยการนำนโยบายสาธารณะต่อการควบคุมสถานการณ์โควิดเพื่อให้เกิดการปฏิบัติ ตนแบบมีส่วนร่วมของประชาชนและระดมแนวคิดในการปฏิบัติงานของอำเภอ โดยมีการออกมาตรการฉุกเฉิน และการ ควบคุมโรคโดยกรมอนามัยในการเข้ามาป้องกันประชาชนในพื้นที่ โดยการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในการควบคุมตาม มาตรการเร่งด่วนในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ฉบับที่ 58 เพื่อป้องกันการแพร่ ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ได้แก่ ขอความร่วมมือประชาชนงดออกนอกเคหสถาน ตั้งแต่เวลา 23.00 – 04.00 น. ในวันรุ่งขึ้น เว้นแต่มีความจำเป็น, ห้ามจัดกิจกรรมซึ่งมีการรวมกลุ่มกันของบุคคลที่มีจำนวนรวมกันมากกว่า 20 คน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ , การขนส่งสาธารณะ ให้จำกัดจำนวนผู้โดยสารที่ใช้บริการไม่เกินร้อยละ 50 ของความจุผู้โดยสาร และปฏิบัติตามมาตรการด้าน สาธารณสุขอย่างเคร่งครัด , ร้านสะดวกซื้อ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม และร้านค้าเบ็ดเตล็ด ให้ปิดการให้บริการตั้งแต่เวลา 23.00 – 04.00 ในวันรุ่งขึ้น และห้ามจำหน่ายและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในร้าน ส่วนการจัดกิจกรรมทางสังคม เช่น งานสังสรรค์ งานเลี้ยง งานรื่นเริง งานวันเกิด งานขึ้นบ้านใหม่ เลี้ยงรับ-ส่ง และเลี้ยงฉลองความยินดีในโอกาสต่างๆ รวมถึงการ จัดพิธีกรรมตามประเพณีนิยม เช่น งานศพ งานอุปสมบท งานมงคลสมรส วันสำคัญทางศาสนา หรืองานบุญต่างๆ ให้สามารถ ดำเนินการได้โดยจำกัดจำนวนผู้ร่วมกิจกรรมไม่เกิน 50 คน ภายใต้มาตรการป้องกันโรค และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเคร่งครัด ขณะที่ผู้เดินทางมาจากจังหวัดพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด(จังหวัดสีแดงเข้ม) เข้ามาในพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี จะต้องสแกน QR Code “SAVE SURAT” พร้อมทั้งกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง และจะต้องแสดงเอกสาร

รับรองความจำเป็นกรณีการเดินทางออกนอกพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด(จังหวัดสีแดงเข้ม) ณ จุดตรวจ/จุดคัดกรอง และจะต้องได้รับการตรวจหาเชื้อ ด้วยวิธี Antigen Rapid Test ณ จุดตรวจ/จุดคัดกรอง ที่กำหนด หรือไปตรวจหาเชื้อ ณ โรงพยาบาลในพื้นที่ หรือแสดงผลการตรวจหาเชื้อจากจังหวัดต้นทาง และส่วนผู้เดินทางมาจากจังหวัดพื้นที่ควบคุมสูงสุด (สีแดง) และพื้นที่ควบคุม (สีส้ม) จะต้องสแกน QR Code “SAVE SURAT” พร้อมทั้งกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง และเมื่อถึงพื้นที่ปลายทาง หมู่บ้าน/ชุมชน หรือสถานที่ใด ให้ใช้มาตรการแยกตัว โดยให้ถือตามมาตรการควบคุมโรคที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยเคร่งครัด (ศูนย์ข่าวจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2564)

ทั้งนี้ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาคประชาชนและทุก ๆ ภาคส่วนของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงศึกษาเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากบริบทของพื้นที่เป็นกลุ่มพื้นที่ต่างอำเภอจึงยากที่จะควบคุมการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน จากความรู้ความเข้าใจและกระบวนการการร่วมมือยังคงต้องให้หน่วยงานท้องถิ่นเข้ามาดูแลและควบคุม จึงทำให้เกิดการศึกษาในครั้งนี้รวมทั้งผู้วิจัยยังใช้ตัวแปรที่สามารถพัฒนาของท้องถิ่น ได้แก่ การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งประกอบด้วย การควบคุม กำกับ ดูแลสุขภาพลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ การจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 และการสื่อสารให้ความรู้คำแนะนำกับประชาชน และมีตัวแปรสนับสนุนการปฏิบัติและการดำเนินงานของท้องถิ่น ได้แก่ การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การก่อตัวของนโยบาย (Policy Formation) ขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขั้นตอนการประเมินผลนโยบาย (Policy Evaluation) และขั้นตอนความต่อเนื่อง/การทดแทน/สิ้นสุด/ปรับปรุง (Policy Maintenance, Successions, Terminations) ทั้งนี้จากที่กล่าวมาผู้วิจัยต้องการดำเนินงานและหาแนวทางการควบคุมและการป้องกัน โดยสร้างความมั่นใจและสร้างความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานร่วมกัน โดยบทบาทที่สำคัญที่สุดของการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ หน่วยงานทุก ๆ ภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการควบคุมภายใต้กรอบการนำนโยบายสาธารณะมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดศักยภาพในการปฏิบัติมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาไว้ 3 ประการ คือ

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 36,922 คน (ข้อมูลประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2564)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี แบ่งเขตพื้นที่เป็นจำนวน 5 ตำบล ได้แก่ 1. ตำบลเขาตอก, 2. ตำบลเคียนซา, 3. ตำบลบ้านเสด็จ, 4. ตำบลพ่วงพรมคร, และ 5. ตำบลอรัญคามวารี จำนวน 400 คน โดยจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Yamane) และสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน พร้อมทั้งเครือข่ายองค์กร จำนวน 11 คน ที่มีความรู้ความสามารถและเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 5 ปี

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษา บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติและการปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน 2565

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed-Method) โดยจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแนวคิด ทฤษฎี ตำรา หนังสือ เอกสาร วารสาร เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการกำหนดขอบเขตของคำถามเพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัย ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เมื่อได้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างแล้ว จึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยเมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ส่วนใหญ่มีค่าเท่ากับ 1 และมีเพียงบางข้อมีค่าเท่ากับ 0.70 ซึ่งยังสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรในพื้นที่ข้างเคียง จำนวน 30 ชุด และนำผลไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา ซึ่งได้ค่า Cronbach's Alpha ของแบบสอบถาม ทั้ง ฉบับเท่ากับ 0.772 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้เป็นแบบสอบถาม โดยการศึกษา ค้นคว้าและดัดแปลงจากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ ได้มีการบูรณาการจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไป โดยกำหนดตัวเลือกให้ตอบ ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนที่ 3 ข้อมูลลักษณะความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า กำหนดช่วงคำตอบเป็น 5 ช่วง ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended) การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยตนเอง โดยเก็บแบบสอบถามจากประชากร จำนวน 400 ราย และทำการวิเคราะห์ทางสถิติ และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 11 ราย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่สอดคล้อง ดังนี้ 1.ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป วิเคราะห์โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย 2.ข้อมูลตอนที่ 2 และ 3 ข้อมูลคำถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3.วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product -moment correlation coefficient) ในการวิเคราะห์ข้อมูล บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytic Induction) นำข้อมูลมาเรียบเรียง แล้ววิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ เพื่อหาความเชื่อมโยง

สรุปผลการวิจัย

1. จากข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 มีอายุ 36 – 45 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ ศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 ประกอบอาชีพ รับจ้าง/ค้าขาย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 มีรายได้ 10,001-30,000 บาท จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00

2. ผลจากการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยรวม) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11, S.D. = 0.36$) รองลงมา การควบคุม กำกับ ดูแลสุลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02, S.D. = 0.29$) และการสื่อสารให้ความรู้คำแนะนำกับประชาชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01, S.D. = 0.27$) ตามลำดับ

3. ผลจากการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยรวม) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การก่อตัวของนโยบาย (Policy Formation) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29, S.D. = 0.34$) รองลงมา ขั้นตอนความต่อเนื่อง/การทดแทน/สิ้นสุด/ปรับปรุง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.35$) ขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.39$) และขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.38$) ตามลำดับ

4. ผลจากการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า นำเสนอแนวทางในการพัฒนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกระบวนการจัดการตามมาตรการฉุกเฉินและมีหน่วยงานภาคี ที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริมการควบคุมและการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพื่อให้ชุมชน ประชาชนเกิดการตื่นตัวและสามารถดูแลตนเองตามข้อระเบียบที่กำหนด นอกจากนี้ ยังได้จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เพื่อนำไปติดตามชุมชนต่าง ๆ และยังใช้ช่องทางออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์ รวมถึงสื่อสารกับประชาชนไม่ว่าจะเป็นทางเว็บไซต์ facebook LINE Account หรือ Official Account ซึ่งเลือกทั้ง 3 ช่องทางเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนโดยจะมอบหมายให้มีเจ้าหน้าที่ในการลงข้อมูลข่าวสารและตอบคำถามให้ประชาชน นอกจากนี้ยังสามารถจัดการตามรูปแบบ ได้แก่

1. ด้านรูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการช่วยเหลือและป้องกันการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 (COVID-19)
2. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านความเสี่ยงทางการศึกษาและการเรียนการสอน
3. หน่วยงานท้องถิ่นได้มีการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านวัคซีน
4. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชนในวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19)
5. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านบริการสาธารณะ และ
6. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านมาตรการการดำเนินงานเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

5. ผลการวิเคราะห์ระหว่างความสัมพันธ์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (การควบคุม กำกับ ดูแล สุลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ) กับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติโดยใช้การวิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ด้านบทบาทองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น (การควบคุม กำกับ ดูแลสุขภาพลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ) มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ด้านบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (การควบคุม กำกับ ดูแลสุขภาพลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ) มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อประชาชนมีความคิดเห็นต่อด้านบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (การควบคุม กำกับ ดูแลสุขภาพลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ) มีความสำคัญมากขึ้นจะมีการการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

1. ผลจากการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยรวม) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยรวม) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.36) รองลงมา การควบคุม กำกับ ดูแลสุขภาพลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.29) และการสื่อสารให้ความรู้คำแนะนำกับประชาชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.27) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษณุ เพ็ชรกุล (2562) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายการป้องกันและระงับโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบางดินเปิด อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางดินเปิดมีการดำเนินการนำนโยบายการป้องกันและระงับโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ไปสู่ปฏิบัติ โดยดำเนินการเพื่อให้นโยบายประสบความสำเร็จ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการติดต่อสื่อสาร 2) ด้านทรัพยากร 3) ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ 4) ด้านโครงสร้างองค์การ ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า 1) การสื่อสารยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ 2) บุคลากรไม่เพียงพอ 3) ระเบียบไม่มีความชัดเจน 4) วัสดุไม่เพียงพอ 5) ความทับซ้อนด้านอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ แนวทางในการแก้ไขปัญหา พบว่า 1) จัดอบรม/จัดประชุม 2) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ 3) มอบหมายหน้าที่อื่นเพิ่มเติมจากงานประจำให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถเข้าร่วมในการขับเคลื่อนนโยบาย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของงาน 4) สร้างความรับรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ 5) ให้ร่วมกับปฏิบัติหน้าที่อย่างบูรณาการ ข้อเสนอแนะ พบว่า 1) จัดทำแผนป้องกันและระงับโรคติดต่อระดับพื้นที่ 2) กำหนดความรับผิดชอบของแต่ละส่วนราชการให้ชัดเจน 3) จัดทำแผน/จัดหาวัสดุ และ 4) แก้ไขกฎหมายให้มีความชัดเจน

ทั้งนี้จากการศึกษาผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านของบทบาทท้องถิ่นในด้านการการสื่อสารและการจัดทำแผนป้องกัน ซึ่งมีเป็นการเตรียมความพร้อมในการรองรับกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ยังสามารถนำไปเป็นแนวทางการในควบคุมตามมาตรการและการป้องกันด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้น

2. ผลจากการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี (โดยรวม) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ การก่อตัวของนโยบาย (Policy Formation) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.34) รองลงมา ขั้นตอนความต่อเนื่อง/การทดแทน/สิ้นสุด/ปรับปรุง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.35) ขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.39) และขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.38) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอรารัตน์ ฤกษ์ชัย (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า นโยบายที่สั่งการมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อป้องกันโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด19) โดยให้ท้องถิ่นจัดตั้งคณะกรรมการในพื้นที่เพื่อควบคุมโรค การกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานของท้องถิ่นในช่วงการแพร่ระบาดเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถใช้งบประมาณได้หลายส่วน สามารถใช้บุคลากรได้เต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดกิจกรรมที่เป็นการ รวมคนหมู่มาก ท้องถิ่นต้องจัดให้มีการตรวจคัดกรองบุคคลที่เดินทางจากภายนอก การใช้หน้ากากผ้า หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ล้างมือ การเตรียมแผนกรณีมีผู้ติดเชื้อ การพ่นยาฆ่าเชื้อตามแหล่งชุมชน นโยบายด้านการ

ช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบโดยการจ่ายเงินเยียวยา การจ้างเหมา บริการ ซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่พบในการนำนโยบายไปปฏิบัติคือ บุคลากรไม่เพียงพอและไม่มีความรู้ เฉพาะเกี่ยวกับโควิด 19 ประชาชนขาดความตระหนัก ระเบียบในการเบิกจ่ายไม่ทันต่อสถานการณ์ ราคาสินค้าที่จำเป็นการดำเนินโครงการมีราคาสูง ข้อเสนอแนะคือ 1. การมีระเบียบที่ทันต่อเหตุการณ์สามารถเบิกจ่ายได้ 2. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำรองไว้ 3. การมีบทลงโทษที่ชัดเจนต่อผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง 4. การให้กำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรายุทธ คชพงศ์ และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติของท้องถิ่นนั้นเป็นกระบวนการแปลงนโยบายที่มีแหล่งที่มาจากนโยบายรัฐบาล นโยบายจากสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น นโยบายที่มาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นโยบายที่ริเริ่มจากประชาชนให้เป็นโครงการ กิจกรรมที่เป็นรูปธรรม โดยที่ใช้เงินรายได้ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการ หรือโครงการที่ใช้เงินอุดหนุนของรัฐบาลมาดำเนินการ โดยมีกระบวนการดำเนินการของโครงการที่แตกต่างกันไปตามประเภทของโครงการโดยเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงานที่แตกต่างกันออกไปตามที่ได้ กล่าวมาแล้วนั้นก็เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนอีกด้วย

ทั้งนี้จากการศึกษาในด้านของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง 2 เรื่อง ได้แก่ 1. การก่อตัวของนโยบาย (Policy Formation) 2. ขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ 3. ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4. ขั้นตอนการประเมินผลนโยบาย (Policy Evaluation) 5. ขั้นตอนความต่อเนื่อง/การทดแทน/สิ้นสุด/ปรับปรุง (Policy Maintenances, Successions, Terminations) ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษาโดยมีการนำนโยบายไปปฏิบัติตามมาตรการควบคุม พร้อมทั้งหน่วยงานยังส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้การป้องกันด้วยตัวเอง และท้องถิ่นยังสามารถแก้ไขตามนโยบายที่ผ่านขั้นตอนดังกล่าวและมีแนวโน้มในการควบคุมที่ดีขึ้น

3. ผลจากการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า นำเสนอแนวทางในการพัฒนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกระบวนการจัดการตามมาตรการฉุกเฉินและมีหน่วยงานภาคี ที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริมการควบคุมและการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพื่อให้ชุมชน ประชาชนเกิดการตื่นตัวและสามารถดูแลตนเองตามข้อระเบียบที่กำหนด นอกจากนี้ยังได้จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เพื่อนำไปติดตามชุมชนต่าง ๆ และยังใช้ช่องทางออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์รวมถึงสื่อสารกับประชาชนไม่ว่าจะเป็นทางเว็บไซต์ facebook LINE Account หรือ Official Account ซึ่งเลือกทั้ง 3 ช่องทางเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนโดยจะมอบหมายให้มีเจ้าหน้าที่ในการลงข้อมูลข่าวสารและตอบคำถามให้ประชาชน นอกจากนี้ยังสามารถมีการจัดการตามรูปแบบ ได้แก่

1. ด้านรูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการช่วยเหลือและป้องกันการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 (COVID-19)
2. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านความเสี่ยงทางการศึกษาและการเรียนการสอน
3. หน่วยงานท้องถิ่นได้มีการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านวัคซีน
4. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชนในวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19)
5. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านบริการสาธารณะ และ
6. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านมาตรการการดำเนินงานเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์ และ อมเรศ กลิ่นบัวแก้ว (2564) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไทยในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไทยในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ผู้วิจัยพบองค์ความรู้ใหม่ คือ 1) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านความเสี่ยงทางการศึกษาและการเรียนการสอน 2) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านการเยียวยาและกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ 3) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านวัคซีน 4) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านการเงินการคลัง 5) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชน 6) การพัฒนาคุณภาพการ

บริหารจัดการภาครัฐด้านบริการสาธารณะ และ 7) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐด้านมาตรการการดำเนินงาน
เฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ทั้งนี้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากมีการพัฒนาคุณภาพ
การบริหารจัดการผ่านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีการควบคุมเป็นไปตามมาตรการที่กำหนด

4. ผลการทดสอบตามสมมติฐาน พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นต่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเขตอำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวม (การควบคุม กำกับ
ดูแลสุขลักษณะ สถานประกอบการและกิจการ) (การจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโควิด-19) (การสื่อสาร
ให้ความรู้คำแนะนำกับประชาชน) โดยรวมกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ เหมือนเตย (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ระดับการยอมรับและพฤติกรรม
ของคนไทยที่มีต่อนโยบาย และมาตรการในการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคโควิด-19 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามให้การยอมรับนโยบายและมาตรการในการควบคุมการระบาดของโรคโควิด-19 มีค่าเฉลี่ยรวมในระดับมาก
($\bar{X}$ = 4.36, SD = 0.62) โดยเห็นด้วยกับนโยบาย อยู่บ้าน หยุดเชื้อ เพื่อชาติมากเป็นลำดับที่ 1 แต่เห็นด้วยกับมาตรการปิด
เมือง ปิดจังหวัด และปิดชุมชน มากเป็นลำดับสุดท้าย โดยผู้ที่มีอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และที่อยู่อาศัยต่างกันมี
ระดับการยอมรับนโยบายและมาตรการในการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี พฤติกรรมปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการที่รัฐบาลประกาศใช้
โดยปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การปฏิบัติ
ตนตามนโยบายและมาตรการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ ด้านของการควบคุมและพฤติกรรมปฏิบัติในการนำนโยบายสาร
ธารณะไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกันในการขับเคลื่อนมาตรการการควบคุมที่มีศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ควรนำนโยบายที่ได้รับมาปรับให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่ศึกษาเพื่อเป็นการกำหนดนโยบายในการจัดการภายใต้
บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติมากขึ้น
2. ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน รวมทั้งปลูกฝังจิตสำนึกในการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดีในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
3. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์กับประชาชนให้มากยิ่งขึ้นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและ ตระหนักต่อการป้องกัน
ตนเองให้ห่างไกลเชื้อโรค สื่อสารกับประชาชนในทุกช่องทางให้มากขึ้นเพื่อ สร้างความเข้าใจที่ดีและเพื่อให้ประชาชนปฏิบัติ
ตามนโยบายของภาครัฐและท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มศึกษาในการประเมินความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำ
นโยบายสาธารณะไปปฏิบัติภายใต้มาตรการฉุกเฉิน
2. ควรศึกษารูปแบบการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติตามสถานการณ์ฉุกเฉิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม
วิถี Next normal เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้เตรียมความพร้อมในอนาคตข้างหน้า

เอกสารอ้างอิง

- ทนงศักดิ์ เหมือนเตย. (2564). ระดับการยอมรับและพฤติกรรมของคนไทยที่มีต่อนโยบาย และมาตรการในการควบคุมและ
ป้องกันการระบาดของโรคโควิด-19. วารสารมหาจุฬานาครธรรมศน์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม 2564
- ธัญญารัตน์ สระแก้ว และ ศิวข ศรีโกกลางกุล. (2565). รูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ
ช่วยเหลือและ ป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด -19 (COVID-19)กรณีศึกษา : องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. Journal of Modern Learning Development ปีที่ 7 ฉบับที่ 2
ประจำเดือนมีนาคม 2565

- นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์ และ อมเรศ กลิ่นบัวแก้ว. (2564). แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไทยในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19). วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น ปีที่ 7 ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคม 2564
- ณัฐฐา วินิจฉัยภาค. (2554). นโยบายสาธารณะ : แนวทางในการศึกษาแบบสหวิทยาการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ตุลา
- บุญเลิศ บุรณุปกรณ์. (2546). “ความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อผู้บริหาร เทศบาลนครเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัฒนา ทองไสย. (2547). “ความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลที่มีต่อการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิษณุ เพ็ชรกุล. (2562). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายการป้องกันและระงับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลบางต้นเปิด อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วรเดช จันทรร. (2527). การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ตัวแบบและคุณค่า. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, 24 (3), หน้า 535 – 554
- ศรายุทธ คชพงศ์ และคณะ. (2564). การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. Journal of Modern Learning Development ปีที่ 6 ฉบับที่ 5 ประจำเดือนกันยายน – ตุลาคม 2564
- สีตีปาศีษะ อีลา. (2562). การแก้ปัญหาการรับมือและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 องค์การบริหารส่วนตำบลม่วงเตี้ย อ.แม่ลาน จ.ปัตตานี. การประชุมหาดใหญ่ วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 12 สำนักงานอนามัยและสิ่งแวดล้อม. (2564). คู่มือการดำเนินการระบบปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 (2564). พิมพ์ครั้งที่ 1 บริษัท สามเจริญพาณิชย์ (กรุงเทพฯ) จำกัด.
- สำนักงานทะเบียนราษฎร์สุราษฎร์ธานี. (2564). ข้อมูลประชากรจังหวัดสุราษฎร์ธานี (2564).
- สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2555). นโยบายสาธารณะ: แนวความคิดการวิเคราะห์และกระบวนการ. (พิมพ์ ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- เอราวัณ ฤกษ์ชัย. (2562). การนำนโยบายป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Bardach, E. (1980). *The Implementation : What Happens after a Bill Becomes a Law.* (3 rd ed). Cambridge: The M.T. Press.
- Charles H. evine. (1985). *Where policy comes from: Ideas, Innovations and Agenda choice*, Public Administration Review, 45(1), 255-258.
- Chayabut, Chuwong. (1996). *Thai local governance*. Bangkok: department of local administration
- Dye, Thomas R. (1984). *Understanding Public Policy*, Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice -Hall, Inc
- Garnham, R.L., & Kaleta, H. (2002). *Educational leadership: culture and diversity*. Gateshead: Athenaeum Press
- Jame E. Anderson. (1979). *Public policy making*, New York Holt : Rinehart and Winston.
- Lipsky, Michael. (2010). *Street Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Services*. 30th Anniversary Expanded Edition. The Russell Sage Foundation: New York, NY.
- Mazmanian, D. A. & Sabatier, P. A. (1989). *Implementation and Publicpolicy: With a New Postscript*. Latham, MD: University Press of America.
- Pressman, J. L., & Wildavsky, A. B. (1979). *Implementation: How great expectations in Washington are dashed in Oakland : or, Why it's amazing that Federal programs work at all, this being a saga of the Economic Development Administration as told by two sympathetic observers*

who seek to build morals on a foundation of ruined hopes. Berkeley: University of California Press.

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี